

си философъ е казалъ другояче. — Щомъ искашъ да по-стъпишъ споредъ философията на този ученъ, свободенъ си. Безъ да мисли по-нататъкъ, човѣкъ извършва престѣп-лението, но после започва да плаче. — Защо плаче? — Ско-чилъ отъ високо мѣсто и се ударилъ. — Кой го накаралъ да скочи? — Неговата възлюбена. Той се качилъ на високо нѣкъде, но неговата възлюбена го накарала да скочи, за да ѝ покаже, че я обича, и да отиде при нея. Той скочилъ, доказалъ ѝ, че я обича, но като не знаелъ да скача, счу-пилъ крака си. Следъ това възлюбената му съзнала, че на-правила погрѣшка и трѣгнала да търси лѣкарь да му по-прави крака. Той пъкъ съзналъ своята погрѣшка, че се отклонилъ отъ пѣтя си. Като миналъ тази опитностъ, той пише на възлюбената си, която го заставя да слѣзе при нея: О, любезна моя! Моятъ пѣть не минава презъ това мѣсто. Азъ съмъ на канарата горе и не мога да слѣза при тебе. Другъ пѣть ще се срещнемъ, и тогава ще си пого-воримъ.

Съвременнитѣ хора искатъ да имъ се каже нѣщо се-риозно, съ което да оправдаятъ свѣта. — Нима досега не сж говорени сериозни работи? Нима досега не сж дър-жани сериозни, строги проповѣди? Какви ли епитимии не сж налагани на хората, какви ли затвори не сж сжществу-вали, колко глави сж отнети, но въпрѣки това свѣтътъ още не се е оправилъ. Защо? — Не е този пѣтътъ, по кой-то свѣтътъ може да се оправи. Не е този пѣтътъ, по който човѣчеството може да се подобри. Хората се намиратъ предъ голѣми противоречия, безъ да знаятъ, че причината за тѣзи противоречия сж тѣ сами. Нѣкой скача, играе, дига прахъ около себе си и мисли, че този прахъ е навсѣкъде. Чуди се той, кой е дигналъ този прахъ. — Прахътъ е само де-сетина метра около него, и той самъ го е създалъ. Така мислятъ и пѣтницитъ, които минаватъ презъ нѣкои прашни мѣста въ пустинята. Тѣ се чудятъ, какъ да се освободятъ отъ този прахъ. — Спрете движението, и прахътъ ще се ута-ложи. Престани да човъркашъ, да ровишъ нѣщата, и всичко ще се уреди. — Ама какъ ще оздравѣя? Дали ще оздравѣя нѣкога? — Вѣроятността, че ще оздравѣешъ, е толкова голѣма, колкото и вѣроятността, че нѣма да оздравѣешъ. Сто на сто можешъ да оздравѣешъ, и сто на сто можешъ да не оздравѣешъ. Това сж две възможности, две вѣроятности; отъ тебе зависи, коя отъ дветѣ ще приемешъ. Ако при-емешъ първата, ще оздравѣешъ; ако приемешъ втората, нѣ-